

opsamle Sten med Hænderne, gad jeg nok vide, hvorledes man vil forhindre dem i at opsamle Sten med Tænger, baade smaa og store Stentænger; jeg gad nok vide, hvorledes man vilde forhindre dette. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil gøre hele Kystsikringen absolut illusorisk, og dette, at en saadan Bestemmelse staar i Lovforslaget, er for mig tilstrækkeligt til, at jeg vil tilraade at stemme mod Lovforslaget. Paa et andet Punkt har det ærede Udvalg ganske vist imødekommet den Stemning, som der i alt Fald fra nogle Sider var mod Lovforslaget, nemlig ved sit Ændringsforslag under Nr. 2; men der er man ikke gaaet vidt nok, og dette har for mig og andre været Grund til at samle os om det Forslag, vi have stillet under Nr. 1 til § 1. Jeg for mit Vedkommende kan sige, at det er med meget store Betænkeligheder, at jeg er gaaet saa vidt i den Retning, som det ærede Udvalg er gaaet i ved sit Forslag under Nr. 1 til § 1; thi allerede det er et virkeligt Indgreb i Ejendomsretten, men saa vidt har jeg dog ment at kunne gaa i Anerkendelse af, at Kystsikringen har en saa stor Samfundsbetydning, at man kunde finde sig i dette dog mindre Indgreb i Ejendomsretten. Men det, som det ærede Udvalg vil i sit Ændringsforslag Nr. 2, er et virkeligt Indgreb i Ejendomsretten. Og hvad siger Udvalget saa til Grund derfor? Ikke andet, end at der skal være en saakaldet logisk Forbindelse mellem en Kystbeskyttelse med Hensyn til Optagelsen af store Sten ude i Forstranden og saa en Kystbeskyttelse med Hensyn til Optagelsen af Sten paa Strandbredden. Denne saakaldte logiske Forbindelse er i alt Fald ikke logisk, men den er ikke en Gang praktisk paaviselig; det kan praktisk paavises, at en saadan Beskyttelse af Strandbredden paa mange Steder absolut ikke er nødvendig. Derfor læder det mig ganske overordentligt, at en højtærede Landbrugsminister har modtaget sig dette Forslag . . . . . (Afbrydelse) . . . . . han har modsat sig det, jeg holder mig til hans Ord, han har modsat sig dette Forslag, og han har endogsaa udtalt det om temmelig tvivlsomt, om det vilde være saa muligt at gennemføre det Forslag, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds sammen med mig og andre ærede Medlemmer have stillet. Det turde maaske ogsaa allerede være ham vanskeligt nok at faa dette gennemført; men at det Forslag, som Udvalget nu gennemfører i denne Sal — det tvivler jeg nemlig ikke det fjerneste paa — skulde blive

endelig vedtaget som Lov, det vil jeg se, før jeg tror det.

**Ordføreren (Svend Høgsbro):** At den sidste ærede Taler glædede sig til den Behandling, som Lovforslaget vilde faa i Landstinget, og trøstede sig til den Støtte, han der vil faa, undrer mig ikke saa meget som, at vi skulde høre noget lignende fra min ærede Sidemand til Højre (Bertelsen, Hjørring Amts 5te Valgkreds). Hvad i øvrigt angaar den ærede sidste Talers Bemærkninger, vil jeg kun sige, at naar han sagde, at det, vi her foreslaar, er „et virkeligt Indgreb i Ejendomsretten“, skulde det ærede Medlem nødig have talt saa meget om det logiske; thi der er intet som helst logisk i denne Bemærkning fra det ærede Medlem, det er ligefrem hen i Vejret. Naar vi vil vide, at det hele beror paa, om Ejeren selv vil have Forbud nedlagt eller ej, og det kun som Følge deraf kan komme til at berøre hans Rettigheder, saa kan man umulig sige, at dette skulde være i Strid med hans Ejendomsret. Nej, det kunde man sige, hvis man kom til at lægge Forbudsnedlæggelsen i en Statsmyndigheds Haand og saa tillod denne at gennemføre Hensynet til Kystfredningen ogsaa paa den tørre Strandbred, hvilket f. Eks. det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) utvivlsomt vilde gaa med til — om min ærede Sidemand vil det eller ej, ved jeg ikke —, ja saa kunde der blive Tale om at gøre Indgreb i Ejendomsretten; men det kan umulig siges med Hensyn til det Forslag, vi her stille. — Naar saa det ærede Medlem med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3 af Udvalget, til hvilket jeg i øvrigt har forklaret Udvalgets Stilling, sagde, at det vilde føre til, at hele Forbudet blev illusorisk, fordi enhver Stenfisker jo saa faar Lov til at komme ind paa Forbudsomraadet, og saa vil han saamænd ikke nøjes med at tage de Sten, han kan tage med Hænderne, men ogsaa tage de Sten, som han ikke maa tage, vil jeg sige: Ja, hvis det er sandt, er hele Forbudshistorien allerede nu en Illusion, thi der er ingen, ikke en Gang det ærede Medlem som Godsejer i Stevns, der kan forbyde Stenfiskerne at sejle, hvor i Verden de ville paa Forstranden; om der saa er nedlagt nok saa mange Forbud, have de Ret til at færdes der endnu, og hvis det alene skulde give dem Anledning til at overtræde Forbudet, var den der allerede nu. Saa meget mere maa jeg betone, at det, der ifølge vort Forslag, ikke er Forbud mod, er at opsamle Sten